

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเรื่อง “การศึกษาฟังก์ชันการผลิต ศักยภาพ ประสิทธิภาพการผลิต และการตลาดพริกในจังหวัดสกลนคร” ผู้วิจัยสรุปผลการศึกษาค้นคว้าและผลการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

- 1.สรุปผลการวิจัย
- 2.อภิปรายผลการวิจัย
- 3.ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาฟังก์ชันการผลิต ศักยภาพ ประสิทธิภาพการผลิต และการตลาดพริกในจังหวัดสกลนคร พบว่า มีข้อค้นพบหลายประการ ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 195 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชายร้อยละ 70 ระดับ การศึกษา ร้อยละ 77 จบการศึกษาระดับประถมศึกษา สำหรับความต่อเนื่องในการปลูกพริกพันธุ์เหลืองทอง กลุ่มตัวอย่างทุกรายปลูกพริกต่อเนื่องทุกปี โดยร้อยละ 95 จะปลูกพริกซ้ำในพื้นที่เดิม อย่างไรก็ตามเกษตรกรไม่ได้ปลูกพริกเพียงชนิดเดียว การใช้แรงงานส่วนใหญ่เป็นสมาชิกในครัวเรือน ช่วงเวลาของการเพาะปลูกพริกแบ่งออกเป็น 2 ช่วง ได้แก่ ช่วงแรกระหว่างเดือนมกราคม – มีนาคม และช่วงที่สองระหว่างเดือนกันยายน – ธันวาคม รายได้จากการปลูกพริกพันธุ์เหลืองทองมีสัดส่วนมากที่สุดกว่าร้อยละ 60 ทั้งหมด รองลงมาคือรายได้จากพืชอื่นๆ ได้แก่ การปลูกข้าว พืชผัก เป็นต้น ขณะที่ส่วนรายได้จากการรับจ้างมีสัดส่วนเพียงเล็กน้อย

การปลูกพริกของเกษตรกรในเขตอำเภอเมือง และอำเภอพรรณานิคม เป็นการปลูกพริกในช่วงฤดูแล้ง (ช่วงปลายฤดูฝนถึงต้นฤดูร้อน) ซึ่งเกษตรกรส่วนใหญ่จะเริ่มกระบวนการปลูกพริกตั้งแต่การเพาะกล้า โดยเริ่มตั้งแต่เดือนกันยายน และเริ่มปลูกพริกในเดือนตุลาคม เป็นต้นไป

ขณะที่วิธีการให้น้ำของเกษตรกรอำเภอเมือง และอำเภอพรรณานิคม ไม่แตกต่างกัน โดยส่วนใหญ่ใช้วิธีหว่าน และมีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่ใช้วิธีหยอด อีกทั้ง เกษตรกรส่วนใหญ่

ใช้วิธีการเพาะกล้าพริกโดยนำพริกแช่น้ำยากันเชื้อรา บางส่วนใช้วิธีการเพาะกล้าพริกโดยนำพริกแช่น้ำอุ่น และแช่น้ำเย็น สำหรับเหตุผลสำคัญคือ เพื่อป้องกันโรคที่ติดมากับเมล็ด

เมื่อเกษตรกรเพาะกล้าพริกในแปลงเพาะแล้ว เกษตรกรส่วนใหญ่จะนำวัสดุมาคลุมแปลงเพาะกล้า เพื่อรักษาความชุ่มชื้น โดยกว่าร้อยละ 80 นิยมใช้ฟางข้าว เนื่องจากฟางข้าวเป็นวัสดุที่มีอยู่ในแล้วในพื้นที่ของเกษตรกร สำหรับวิธีการให้น้ำต้นกล้าพริก เกษตรกรทั้ง 2 อำเภอพบว่ากว่าร้อยละ 80 ใช้บัวรดน้ำ

การย้ายต้นกล้าพริกจากแปลงเพาะกล้าไปยังแปลงปลูกพริก เกษตรกรส่วนใหญ่ของทั้ง 2 อำเภอกว่าร้อยละ 70 จะย้ายต้นกล้าเมื่อต้นกล้ามีอายุระหว่าง 30 -40 วัน และใช้วัสดุคลุมแปลงเป็นส่วนใหญ่

ขณะที่ปัญหาด้านการปลูกพริก เกษตรกรทั้ง 2 อำเภอมีลักษณะของปัญหาด้านการปลูกพริกคล้ายๆกัน โดยภาพรวมกว่าร้อยละ 80 ระดับความรุนแรงของปัญหาเรื่องที่ดินและน้ำแทบไม่มี นอกจากนี้เกษตรกรกว่าร้อยละ 60 ประสบปัญหาเรื่องปุ๋ย/สารเคมีมีราคาแพงมาก เป็นความรุนแรงในระดับมาก สำหรับปัญหาปัจจัยทางธรรมชาติ โดยภาพรวมไม่ประสบปัญหา ยกเว้น ปัญหาสภาพภูมิอากาศแปรปรวนอยู่ในความรุนแรงระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 40 สำหรับปัญหาโรค - แมลง ได้แก่ โรครากเน่าโคนเน่า (โรคเหี่ยว) โรคกุ้งแห้ง หนอนเจาะผลพริก เพลี้ยไฟ และไรขาว การแก้ปัญหาส่วนใหญ่ใช้วิธีการปรึกษาเพื่อนเกษตรกร การใช้คู่มือหรือเอกสารการจำกัดโรค-แมลงศัตรูพืชที่แจกโดยบริษัทเอกชนซึ่งเอกสารดังกล่าวจะบ่งบอกลักษณะของโรค-แมลง พร้อมภาพประกอบ

สำหรับแหล่งเงินทุนสำคัญในการปลูกพริกของเกษตรกรทั้ง 2 อำเภอใช้การกู้ยืมประมาณร้อยละ 60 และส่วนที่เหลือไม่ได้กู้ยืม โดยต้นทุนและผลตอบแทนในการปลูกพริกของเกษตรกรในอำเภอเมือง และพรรณานิคมไม่แตกต่างกันมากนัก โดยกำไรสุทธิเฉลี่ยของการปลูกพริกพันธุ์เหลืองทองของเกษตรกร อำเภอเมือง และอำเภอพรรณานิคม เท่ากับ 6.23 และ 5.96 บาทต่อกก. ตามลำดับ

สถานการณ์การตลาดพริกพันธุ์เหลืองทองของจังหวัดสกลนคร ลักษณะการขายพริกพันธุ์เหลืองทองในจังหวัดสกลนคร ส่วนใหญ่เกษตรกรผู้ปลูกพริกพันธุ์เหลืองทองกว่าร้อยละ 80 ขายผลผลิตทั้งหมด และขายบางส่วนประมาณร้อยละ 13 โดยส่วนที่เหลือจะนำไปแปรรูปและเก็บไว้ทำพันธุ์ในฤดูกาลผลิตถัดไป

สำหรับประเภทของพ่อค้าที่มารับซื้อผลผลิตพริกพันธุ์เหลือง สามารถจำแนกได้ดังนี้ พ่อค้าในหมู่บ้าน พ่อค้าในเมือง และพ่อค้าต่างจังหวัด ทั้งนี้ประเภทของพ่อค้าที่มีบทบาทสำคัญ

คือ พ่อค้าในหมู่บ้าน และพ่อค้าต่างจังหวัด โดยมีสัดส่วนใกล้เคียงกัน โดยการรับเงินจากการขายผลผลิตพริกพันธุ์เหลือง เกษตรกรกว่าร้อยละ 90 จะได้รับเงินสดทันที มีเพียงเล็กน้อยเท่านั้นที่ได้รับเงินหลังจากขายผลผลิต 15 วัน

ขณะที่ทำการกำหนดราคารับซื้อพริกพันธุ์เหลือง ทศนคติของเกษตรกรทั้ง 2 อำเภอไม่แตกต่างกันมากนัก เกษตรกรเชื่อว่าตนเป็นผู้กำหนดราคาตลาดคิดเป็นร้อยละ 45

สำหรับพริกพันธุ์เหลืองทอง ส่วนใหญ่ขายในรูปแบบพริกสด เพื่อใช้บริโภคอีกทั้งยังนิยมนำไปใช้ตกแต่งอาหารให้ดูน่ารับประทาน เพราะสีผิวของพริกพันธุ์เหลืองทองจะมีความหลากหลาย

ด้านการขาย พริกพันธุ์เหลืองทองในจังหวัดสกลนคร นายหน้า พ่อค้าคนกลาง จะเข้าไปรับซื้อถึงแหล่งเพาะปลูกพริก ดังนั้นหัวหน้าเกษตรกรไม่จำเป็นต้องนำผลผลิตที่ได้เข้าไปขายยังตลาดภายในอำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร หรือตลาดในจังหวัดอื่นๆ ลักษณะการขายพริกพันธุ์เหลืองทองจะขายบรรจุเป็นถุง ถุงละ 12 กิโลกรัม

การขายโดยทั่วไปแล้วจะไม่มีขีดเกรดของพริกพันธุ์เหลืองทองยกเว้นกรณีเดียวเท่านั้นที่จะเกิดการคัดเกรดพริกพันธุ์เหลืองทอง คือ กรณีที่ราคาพริกพันธุ์เหลืองทองมีราคาแพง ประเด็นสำคัญคือ ราคาพริกที่ระดับราคาเท่าไร ถึงจะเกิดการคัดเกรด จากการสัมภาษณ์พบข้อมูลว่า เมื่อใดก็ตามที่ราคาพริกมีราคาดิโกรัมละ 60 บาทขึ้นไป เกษตรกรจะเริ่มดำเนินการคัดเกรดพริกพันธุ์เหลืองทอง

แม้ว่าพริกพันธุ์เหลืองทองจะมีลักษณะเฉพาะ แต่ก็ไม่สามารถหลีกเลี่ยงภาวะความผันผวนของราคาพริก โดยเฉพาะในช่วงพริกพันธุ์เหลืองทองออกสู่ตลาดมากเกินไปจากการเก็บรวบรวมข้อมูลการเปลี่ยนแปลงของราคาพริกพันธุ์เหลืองทอง ราคาพริกพันธุ์เหลืองทองเคยมีราคาต่ำสุดถึง 12 บาทต่อกิโลกรัม แนนอนเป็นราคาที่เกษตรกรไม่สามารถทำการผลิตต่อไปได้ ราคาเฉลี่ยที่เกษตรกรสามารถดำเนินการผลิตต่อไปได้อยู่ที่ระดับราคาเฉลี่ย 16 บาทต่อกิโลกรัม อย่างไรก็ตามในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา ราคาพริกพันธุ์เหลืองทองเคยมีราคาสูงสุดถึง 120 บาทต่อกิโลกรัม ราคาดังกล่าวนี้เป็นราคารับซื้อ ณ แหล่งเพาะปลูก

เมื่อเกษตรกรเก็บเกี่ยวผลผลิตเรียบร้อยแล้ว ผลผลิตเหล่านั้นจะได้รับการบรรจุหีบห่อ โดยทั่วไปเกษตรกรจะบรรจุพริกพลาสติกขนาดบรรจุ 12 กิโลกรัม หลังจากนั้นก็มีดปากถุงเพื่อรอการจำหน่ายต่อไป โดยการจำหน่ายจะจำหน่าย ณ แหล่งเพาะปลูกของตนเอง ซึ่งส่วนใหญ่มักมีนายหน้า พ่อค้าคนกลางคนสกลนคร พ่อค้าคนกลางจากจังหวัดอื่นๆเข้ามารับซื้อโดยตรง

โดยวิธีการชื้อนั้นจะซึ่งเป็นดู เพื่อตรวจสอบน้ำหนัก ราคาซื้อจะไม่แตกต่างกันในแต่ละแหล่งปลูก เพราะพื้นที่ปลูกอยู่ใกล้เคียงกัน ดังนั้นความแตกต่างด้านราคารับซื้อจึงไม่เกิดขึ้น

ขณะที่โครงสร้างตลาดที่สำคัญประกอบด้วย 1) ตลาดขายส่งในระดับท้องถิ่น เป็นแหล่งรวบรวมพริกในพื้นที่ของตนเอง ส่วนใหญ่จะเป็นตลาดในระดับตำบล และอำเภอ เช่น ตลาดสดพรรณานิคม ตลาดสดเทศบาล และตลาด ต. การค้า อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร 2) ตลาดค้าส่งในจังหวัดสกลนคร เป็นแหล่งรวมพริกในพื้นที่จังหวัดสกลนคร โดยเฉพาะตลาดเทศบาล ซึ่งเป็นแหล่งซื้อขายพืชผักที่สำคัญ ซึ่งโดยทั่วไปพ่อค้าคนกลางคนสกลนครมักจะนำพริกมาจำหน่ายต่อทั้งในรูปแบบขายปลีก และขายส่ง และ 3) ตลาดค้าส่งในระดับประเทศ ซึ่งส่วนใหญ่คือ ตลาดในกรุงเทพฯ เช่น ตลาดสี่มุมเมือง ตลาดไท นับเป็นตลาดค้าส่งที่สำคัญ โดยเปิดรับผลผลิตทุกพื้นที่ของประเทศไทย ซึ่งโดยทั่วไปนายหน้า พ่อค้าคนกลางคนสกลนคร และพ่อค้าคนกลางคนต่างจังหวัดมักจะนำพริกมาจำหน่ายต่อให้กับตลาดค้าส่งในกรุงเทพฯ

การซื้อขายพริกพันธุ์เหลืองทองในเขตจังหวัดสกลนคร ไม่ว่าจะเป็นการซื้อขายในระดับท้องถิ่น ระดับจังหวัด และกรุงเทพฯ ส่วนใหญ่จะตกลงทำการซื้อขายด้วยการจ่ายเงินสด การรับซื้อพริกพันธุ์เหลืองทอง นายหน้า พ่อค้าคนกลางจะเป็นผู้กำหนดราคาโดยพ่อค้าคนกลางจะใช้ราคาในตลาดกรุงเทพฯ เป็นเกณฑ์ในการตั้งราคารับซื้อ

แม้ว่าพริกพันธุ์เหลืองทอง เป็นพริกพันธุ์ท้องถิ่นที่ลักษณะเฉพาะ อย่างไรก็ตามปัญหาปริมาณผลผลิตพริกพันธุ์เหลืองทอง และพันธุ์อื่นๆ ออกสู่ตลาดจำนวนมาก ส่งผลให้ราคาผลผลิตตกต่ำ อีกทั้งราคาขายผลผลิตมักจะถูกกำหนดจากนายหน้า พ่อค้าคนกลาง ขณะที่ราคาปัจจัยการผลิตถูกกำหนดจากผู้ขายสินค้า ทำให้ไม่สามารถควบคุมราคาได้เลย

ห่วงโซ่อุปทานพริกพันธุ์เหลืองทองในจังหวัดสกลนคร ประกอบด้วยความเชื่อมโยงจาก 3 ส่วนที่สำคัญคือ ระดับต้นน้ำ ระดับกลางน้ำ และระดับปลายน้ำ แต่ละส่วนจะต้องมีการจัดการให้เกิดความเชื่อมโยงอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกษตรกรผู้ปลูกพริกสามารถลดต้นทุนการผลิต สามารถสร้างความสามารถในการเปรียบเทียบในการแข่งขัน ในระดับต้นน้ำ เกษตรกรผู้ปลูกพริก ถือได้ว่าเป็นหัวใจสำคัญ ทำอย่างไรให้เกษตรกรมีความรู้และทักษะที่เพียงพอต่อการใช้ปัจจัยการผลิต ทำอย่างไรเกษตรกรสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลปริมาณการผลิตได้อย่างทั่วถึง เพื่อสามารถวางแผนการผลิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ ระดับกลางน้ำบทบาทของพ่อค้าไม่ว่าจะเป็นพ่อค้าเร่ พ่อค้าคนกลางและนายหน้า ถือได้ว่าเป็นกลุ่มที่สามารถเข้าถึงแหล่งผลิตได้อย่างทั่วถึง และมีความได้เปรียบด้านข้อมูล โดยเฉพาะข้อมูลด้านราคารพริก ดังนั้นประเด็นสำคัญ ทำอย่างไรเกษตรกรจะทราบถึงข้อมูลด้านราคารพริกพันธุ์เหลืองทอง เช่นเดียวกับพ่อค้า ในขณะที่

ระดับปลายน้ำ ความสามารถในการขยายตลาดเป็นประเด็นสำคัญที่ส่งผลต่อราคาพริกพันธุ์เหลืองทอง เนื่องจากตลาดพริกยังจำกัด

การวิเคราะห์ศักยภาพการผลิต และการตลาดพริกในจังหวัดสกลนคร พบว่าพริกพันธุ์เหลืองทองยังคงมีศักยภาพ ตลาดในประเทศมีโอกาขยายตัวได้อีก เพราะพฤติกรรมผู้บริโภคนิยมรับประทานผลสด และยังสามารถใช้ตกแต่งอาหาร เพื่อเพิ่มความสวยงาม อีกทั้งพริกพันธุ์เหลืองทองมีลักษณะเฉพาะ รวมทั้งเกษตรกรมีความสามารถในการเพาะปลูกระดับดี อย่างไรก็ตามศักยภาพยังคงต้องเผชิญกับปริมาณการใช้สารเคมี และยังไม่สามารถเชื่อมโยงไปข้างหน้า(Forward Linkage) กับอุตสาหกรรมต่างๆ ที่ใช้พริกเป็นวัตถุดิบ ทำให้ขาดประสิทธิภาพในการแข่งขัน และต้นทุนการผลิต

การวิเคราะห์ฟังก์ชันการผลิตพริกในจังหวัดสกลนคร จากการศึกษาข้อมูลที่ทำให้การสำรวจผลการวิเคราะห์สมการการผลิต พบว่า ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณผลผลิตพริก ได้แก่ พื้นที่ที่ใช้เพาะปลูก (x_1) ปริมาณเมล็ดพันธุ์พริก(x_2) ปริมาณปุ๋ยเคมี (x_3) ปริมาณยาปราบศัตรูพืช (x_4) แรงงานคน(x_5) ทั้งนี้หากปัจจัยการผลิตดังกล่าวเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 จะส่งผลให้ผลผลิตพริกเพิ่มขึ้นร้อยละ 15.9 10.4 10.5 19.2 และ 21.1 สำหรับปฏิสัมพันธ์ของปัจจัยการผลิต $0.5(\ln x_1^2)$ $0.5(\ln x_2^2)$ $0.5(\ln x_3^2)$ $0.5(\ln x_4^2)$ และ $0.5(\ln x_5^2)$ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.95 ขณะเดียวกันไม่สามารถอธิบายได้เนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์ดังกล่าวไม่ใช่ค่าความยืดหยุ่นของผลผลิตต่อปัจจัยการผลิตชนิดนั้นๆ

การวิเคราะห์ประสิทธิภาพการใช้ปัจจัยการผลิตทางเทคนิคของเกษตรกรแต่ละครัวเรือน ระดับประสิทธิภาพทางเทคนิคการเพาะปลูกพริกพันธุ์เหลืองทองของเกษตรกรพบว่า ระดับประสิทธิภาพเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 0.76 แสดงให้เห็นว่าประสิทธิภาพทางเทคนิคการเพาะปลูกพริกกระจุกตัวอยู่ในช่วงที่สูง ซึ่งหมายความว่าเกษตรกรกว่าร้อยละ 56 มีระดับประสิทธิภาพการผลิตต่ำกว่า 0.50 แม้ว่ามีเกษตรกรเพียงร้อยละ 10 เท่านั้น แสดงว่า ถึงแม้เกษตรกรส่วนใหญ่ในพื้นที่จะมีระดับประสิทธิภาพการผลิตทางเทคนิคพริกค่อนข้างสูง แต่ก็ยังมีเกษตรกรบางรายมีระดับประสิทธิภาพทางเทคนิคที่ยังต่ำอยู่

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Surver Research) มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาฟังก์ชันการผลิต ศักยภาพ ประสิทธิภาพการผลิต และการตลาดพริกในจังหวัดสกลนคร สามารถนำมาอภิปรายร่วมกับแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ ผลการศึกษา

ฟังก์ชันการผลิต ศักยภาพ ประสิทธิภาพการผลิต และการตลาดพริกในจังหวัดสกลนคร พบว่า เกษตรกรนิยมเก็บเมล็ดพริกพันธุ์เหลืองทองเอาไว้ปลูกในฤดูกาลถัดไป นิยมคัดแยกคุณภาพพริกเมื่อพริกมีราคาตั้งแต่ 60 บาทต่อกิโลกรัมขึ้นไป การซื้อขายส่วนใหญ่เกิดขึ้นที่แหล่งปลูก โดยพ่อค้าคนกลางเป็นผู้กำหนดราคา และบทบาทสำคัญในห่วงโซ่อุปทาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Rob (2009) ศึกษา Market System for Chilli - Gaibandha Chars ผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรนิยมเก็บเมล็ดพันธุ์ไว้ใช้เพาะปลูกในฤดูกาลถัดไป และไม่นิยมใช้เมล็ดพันธุ์ที่ผ่านการปรับปรุงพันธุ์ พฤติกรรมของเกษตรกรยังคงนิยมใช้สารเคมี และสารกำจัดศัตรูพืชและแมลง โดยเป็นการใช้ที่เกิดจากการเรียนรู้ด้วยประสบการณ์ตนเอง ขณะที่การตลาดพริกในจังหวัดสกลนคร สอดคล้องกับการตลาดพริกในประเทศบังกลาเทศ โดยพ่อค้าคนกลางพริกเรียกว่า Forias ทำหน้าที่เป็นผู้รวบรวมพริกเพื่อการจำหน่ายต่อ โดยส่วนใหญ่เกษตรกรไม่มีอำนาจกำหนดราคา หรือแม้กระทั่งการต่อรองราคาปัจจัยการผลิต ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปริมาณผลผลิตพริก ได้แก่ พื้นที่ที่ใช้เพาะปลูก ปริมาณเมล็ดพันธุ์พริก ปริมาณปุ๋ยเคมี ปริมาณสารเคมีปราบศัตรูพืช และจำนวนแรงงานคน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Saptana, Daryanto, Daryanto, & Kuntjoro. (2010) ศึกษา Production Efficiency of Great Red Chili Farmers' Behavior in Dealing with the Risks, Muralidharan (1987) ศึกษา The Resource Use Efficiency in Rice Production in Kerala และงานวิจัยของ Chinnappa and Ramanna (1997) ศึกษา An Economics Analysis of Guava Production ปัจจัยการผลิตที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการผลิตที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 ได้แก่ พื้นที่ที่ใช้เพาะปลูก ปริมาณเมล็ดพันธุ์ ปริมาณปุ๋ยเคมี ปริมาณสารเคมีปราบศัตรูพืชและแมลง และแรงงานคน

ขณะที่ตัวแปรอิสระในฟังก์ชันการผลิตแบบ Translog Production Function สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของปริมาณผลผลิตพริกได้ร้อยละ 85.7 อย่างไรก็ตามงานวิจัยชิ้นนี้ไม่ได้ครอบคลุมการศึกษาความไม่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิค และปัจจัยการผลิตบางชนิดไม่ได้ครอบคลุมถึงงานวิจัยชิ้นนี้ อาทิ ความลาดชันของพื้นที่เพาะปลูก เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษา ฟังก์ชันการผลิต ศักยภาพ ประสิทธิภาพการผลิต และการตลาดพริกในจังหวัดสกลนคร ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ 2 ด้าน ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผลจากการศึกษาสามารถใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุง เพื่อวางแผนการปลูกพริกของเกษตรกร อีกทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมส่งเสริมการเกษตร กรมวิชาการเกษตร สามารถนำผลการศึกษาไปใช้ เพื่อส่งเสริมการเกษตรให้ปรับปรุงการปลูกพริกให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.2 ผลจากการศึกษาระดับประสิทธิภาพการผลิตเชิงเทคนิค และประสิทธิภาพการใช้ปัจจัยการผลิตแต่ละชนิดของพริก พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตหรือเพิ่มปริมาณผลผลิตของเกษตรกร คือ พื้นที่ที่ใช้เพาะปลูก ปริมาณเมล็ดพันธุ์พริก ปริมาณปุ๋ยเคมี ปริมาณยาปราบศัตรูพืช และแรงงานคน ดังนั้นเกษตรกรผู้ปลูกพริกควรเพิ่มการใช้ปัจจัยดังกล่าวให้สูงขึ้น เพื่อเป็นการเพิ่มผลผลิตของตนเอง ทั้งนี้ผลจากการศึกษาประสิทธิภาพการผลิตเชิงเทคนิค หน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานเกษตรจังหวัดสกลนคร สามารถนำผลการวิจัยดังกล่าวเผยแพร่ให้กับเกษตรกร เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต

1.3 ผลการศึกษาสภาพทั่วไปทางด้านพันธุ์และคุณภาพของพริกในจังหวัดสกลนคร พบว่า ลักษณะเฉพาะของพริกพันธุ์เหลืองทอง การปรับปรุงคุณภาพพันธุ์พริกเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อเป็นการเพิ่มปริมาณผลผลิต และความสามารถในการต้านทานโรค และแมลงศัตรูพืช ดังหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้องควรหาแนวทางพัฒนาพริกพันธุ์เหลืองทอง

1.4 ผลการศึกษาสภาพทั่วไปทางด้านระบบการผลิต และการตลาด พบว่าควรมีการเชื่อมโยงระหว่างผู้ผลิต ตลาด และผู้บริโภค โดยผู้ผลิตจะต้องมีแนวคิดในการวางแผนการผลิตตั้งแต่การลดต้นทุนการผลิต เทคนิคการเพิ่มปริมาณผลผลิต เพื่อลดความเสี่ยงหรือความไม่แน่นอนด้านราคา และควรต้องสร้างหรือกระตุ้นให้ผู้ผลิตใช้ข้อมูลทางการเกษตรในการวางแผนการผลิตให้สอดคล้องกับภาวะตลาด และความต้องการของผู้บริโภค โดยอาศัยหน่วยงานสนับสนุน อาทิ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กรมวิชาการเกษตร เป็นต้น เพื่อสนับสนุนข้อมูลด้านการผลิต และการตลาดพริกของภูมิภาคต่างๆในประเทศ เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับชนิดของพริก และลักษณะความต้องการพริกที่ตลาดต้องการ รวมถึงช่วงเวลาการปลูกพริกของเกษตรกรในแต่ละพื้นที่ เป็นต้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงประสิทธิภาพทางเทคนิค โดยใช้ข้อมูลของพื้นที่ๆทำการศึกษา ซึ่งการศึกษาประสิทธิภาพการผลิตดังกล่าวยังมิได้ครอบคลุมถึงประสิทธิภาพในการจัดสรรทรัพยากร (Allocative Efficiency) จึงยังไม่เพียงพอต่อการอธิบายการใช้ประโยชน์ของทรัพยากรที่มีอยู่ เนื่องจากการได้ประสิทธิภาพทางเทคนิคนั้นไม่จำเป็นต้องมีประสิทธิภาพทางด้านต้นทุน เพราะเป็นการศึกษาแต่เพียงประสิทธิภาพการผลิตเท่านั้น ในอีกประการหนึ่งการศึกษาเฉพาะพื้นที่ ทำให้ไม่สามารถพิจารณาปัจจัยด้านเวลาที่มีผลต่อประสิทธิภาพ ดังนั้นควรศึกษาวิจัยโดยพิจารณาถึงประสิทธิภาพในการจัดสรรทรัพยากร

2.2 ควรศึกษาเพิ่มเติมถึงความไม่มีประสิทธิภาพเชิงเทคนิคของปัจจัยการผลิต ซึ่งจะสามารถให้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายต่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งระบบ นอกจากนี้ควรศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิภาพการผลิตระหว่างพริกพันธุ์เหลืองทอง และพริกพันธุ์ลูกผสมอื่นๆ รวมทั้งในงานวิจัยชิ้นนี้ได้ระบุว่ายังมีเกษตรกรตัวอย่างร้อยละ 10 ที่มีประสิทธิภาพการผลิตทางเทคนิคต่ำกว่าร้อยละ 50 ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรแสวงหาแนวทางในการเพิ่มศักยภาพของเกษตรกรในการเป็นเกษตรกรที่มีความรู้ความสามารถในการเพาะปลูกพริก